

PRZEDSIĘBIORSTWO
GOSPODARKI KOMUNALNEJ
I MIESZKANIOWEJ
W ŚWIDNICY

ŚWIDNICA – MAJ 1987

Z okazji

**40-LECIA GOSPODARKI KOMUNALNEJ
I MIESZKANIOWEJ W ŚWIDNICY**

gorące podziękowania za dotychczasowy trud
oraz zaangażowanie zawodowe i społeczne
wraz z życzeniami dalszej owocnej pracy
i pomyślności w życiu osobistym
wszystkim pracownikom Przedsiębiorstwa
Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Świdnicy

składają:

Dyrekcja, Rada Pracownicza,
POP PZPR, NSZZ Pracowników PGKiM

Wydawca: PGKiM Świdnica

ŁUDZIE TWORZĄCY NASZĄ HISTORIĘ

Z chwilą odzyskania niepodległości przez nasz kraj oraz powrotu Ziemi Zachodnich do Macierzy przed organami władzy państwowej stały poważne problemy zorganizowania władz administracyjnych i życia gospodarczego na tychże terenach, a także przywrócenia polskiego charakteru tych ziem.

W Świdnicy problemy te przedstawiały się szczególnie drażliwie ponieważ liczba Polaków była bardzo mała, mieszkań brak, a co lepsze zaboby mieszkalne zajęte były przez Niemców.

Na mocy zarządzenia Ministra Ziemi Odzyskanych z dnia 1 kwietnia 1946 roku sprawy gospodarki miejskiej powierzono Zarządowi Miasta, w ramach którego zaczął działać Urząd Likwacyjny od czerwca 1946 r. Pod koniec 1946 r. powołano Zarząd Nieruchomości Miejskich, mający swą siedzibę w Rynku Nr 4. W dniu 12 XII 1946 r. Miejska Rada Narodowa nadała Zarządowi statut powierzając mu administrowanie nieruchomościami opuszczonymi przez Niemców, pobieranie czynszów najmu, opłat dzierżawnych, zakwaterowania rodzin polskich oraz utrzymania właściwych warunków higieniczno-sanitarnych w mieście. W administracji Zarządu Nieruchomości Miejskich znajdowało się 991 budynków, w tym budynków mieszkalnych było 892. Początkowo w Zarządzie pracowało 30 osób, a po roku zatrudnienie wzrosło do 60 osób. Miasto miało jeden region administracyjny, którego siedziba mieściła się w Rynku 32.

Pierwszym dyrektorem Zarządu Nieruchomości Miejskich był Ob. Mikołaj Dubicki, który funkcję tę pełnił od 1 czerwca 1947 r. Jego zastępcą był Wacław Czaplicki. Z dniem 1 sierpnia 1947 r. stanowisko Dyrektora objął Kazimierz Grott, a Kierownikiem Dz. Technicznego został Wacław Piórkowski, Gł. Księgowym Edward Kejno.

Z dniem 1 lipca 1947 r. z Zarządu Nieruchomości Miejskich wydzielono Zakład Oczyszczania Miasta. Z początkiem 1948 r. połączono Zarząd Nieruchomości Miejskich z Zarządem Użyteczności Publicznej, a na stanowisko Dyrektora powołany został Stefan Kasprzyk, zastępcą został Kazimierz Grott. Siedzibę połączonego przedsiębiorstwa stanowiła posesja przy ul. Świerczewskiego 16/18. Z dniem 16 lutego 1949 r. przedsiębiorstwo zostało przeorganizowane. Dyrektorem został Antoni Chłystowski. W 1950 r. miasto zostało podzielone na 10 rejonów, następuje wówczas także zmiana na stanowisku Dyrektora, którego funkcję przejmuje 1 sierpnia 1950 r. mgr Eugeniusz Ogiński i pełni ją przez wiele lat.

Na początku 1951 roku gospodarkę lokalami przejmuje częściowo Wydział Gospodarki Lokalowej i Mieszkaniowej Prezydium MRN, a pozostałą działalność kontynuuje powołane przedsiębiorstwo o nazwie Miejski Zarząd Budynków Mieszkalnych. Strukturę organizacyjną MZBM-u określał Okólnik Nr 54 Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 29 maja 1951 roku oraz Uchwała 205/51 Prezydium MRN w Świdnicy z dnia 12 października 1951 r. Pełnomocnikami Dyrektora Eugeniusza Ogińskiego zostają Władysław Krojewski i Gustaw Schröder. W trakcie dalszego

funkcjonowania przedsiębiorstwa wyłoniła się potrzeba utworzenia pionu technicznego. Utworzono go w 1957 r., a stanowisko Z-cy Dyrektora d.s. Technicznych powierzono mgr Kazimierzowi Breugnérowi — wielu naszym obecnym pracownikom osobiście znany i do dzisiaj wspominany jako dobry gospodarz i fachowiec.

W toku dalszych zmian organizacyjnych w 1957 r. ustalono 14 Administracji Domów Mieszkalnych oraz 6 jednostek organizacyjnych Zarządu. Zakres obowiązków Zarządu i ADM-ów znacznie rozszerzono obejmując wszelkie świadczenia na rzecz najemców. Od 1954 r. działały na terenie miasta 32 Komitety Blokowe, które aktywnie współpracowały z rejonami, a następnie ADM-ami i przyczyniły się w znacznym stopniu do wzrostu dbałości lokatorów o mienie. W związku ze zwiększonym zakresem obowiązków wzrosło zatrudnienie i wyniosło ono w 1957 r. 212 osób. Rozszerzyły się także zasoby mieszkaniowe z 969 do 1247 budynków.

W 1961 r. struktura organizacyjna przedsiębiorstwa przedstawiała się następująco:

- dyrektor,
- naczelny inżynier,
- główny księgowy,
- sekcja finansowo-księgowa,
- sekcja administracyjno-gospodarcza,
- sekcja planowania i eksploatacji,
- sekcja techniczna,
- dział kapitałnych remontów,
- zakład remontowy,
- oraz 14 Administracji Domów Mieszkalnych.

W 1965 r. doszła komórka ciepła, a Dział Kapitałnych Remontów został przekształcony w Dział Dokumentacji i Nadzoru Technicznego.

Wzrost potrzeb terenu oraz z tym związane zwiększone zatrudnienie (402 osoby w 1967 r., a w 1969 r. już 520 osób), spowodowały konieczność utworzenia stanowiska Z-cy Dyr. d.s. Ekonomicznych. Na stanowisko to powołano Wandę Bujnicką. Dyrektorem przedsiębiorstwa został natomiast mgr Stefan Markiewicz. W celu poprawy warunków pracy pracowników Zarządu dokonano remontu i modernizacji nowej siedziby przedsiębiorstwa przy ul. Łukasieńskiego 7.

W latach 70-tych gospodarka komunalna i mieszkaniowa poddawana była wielu zmianom i reorganizacjom, w wyniku których na mocy Zarządzenia Nr 65/77 Wojewody Wałbrzyskiego dokonano połączenia Świdnickiego Przedsiębiorstwa Gospodarki Komunalnej ze Świdnickim Przedsiębiorstwem Gospodarki Mieszkaniowej i utworzono jedno wielobranżowe Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej.

W latach 1980—86 przedsiębiorstwo przeżywało wiele trudności i niesprzyjających zjawisk komplikujących gospodarkę zasobami mieszkaniowymi i urządzeniami komunalnymi miasta. Mimo to, dzięki ludziom dobrej roboty wykazującym wiele samozaparcia i ofiarności mogliśmy realizować zadania statutowe.

Należy wspomnieć o wysiłkach takich dyrektorów jak:

- mgr Stefan Markiewicz w latach 1968—1978, a następnie do 1984 r. Z-ca Dyrektora d.s. Ekonomicznych.

Czyn społeczny załogi przy budowie amfiteatru.

- mgr Stanisław Andrzejewski — 1978—1982, który szybko dał się poznać jako dobry organizator, przełożony i współpracownik.
- mgr Ryszard Urbaś, który energicznie kierując przedsiębiorstwem podniósł dyscyplinowanie wśród pracowników. Wprowadził w 1985 r. nowy system wynagrodzeń, doprowadzając do podpisania porozumienia pomiędzy Dyrekcją i Związkami Zawodowymi. Przedsiębiorstwem kierował od 1982-09-15 do 1985-12-31.

Aktualnie spośród blisko 600 pracowników przedsiębiorstwa 165 przepracowało w nim ponad 10 lat. Wielu z nich wyróżniło się w trakcie długoletniej pracy sumiennością, wiedzą fachową i zaangażowaniem w sprawy przedsiębiorstwa. Poniżej przedstawiamy tych, którzy zasługują na szacunek ze względu na postawę zawodową i społeczną oraz którzy zostali upamiętnieni w kronice przedsiębiorstwa.

Franciszek Robak

Pracował od 7 stycznia 1954 r. do 31 grudnia 1981 r., kiedy to przeszedł na emeryturę. Członek PPS a następnie od 1948 r. członek PZPR. Wyróżniony odznakami: „Przodownik Pracy Socjalistycznej”, „30-lecia PRL”.

Mieczysław Kusa

Pracuje od 7 lipca 1954 roku, obecnie jako hydraulik. Wyróżniony odznakami: „Przodownika Pracy Socjalistycznej”, „Zasłużony Pracownik Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska”. W 1984 r. uhonorowany Medalem 40-lecia PRL.

Jan Szklarz

Obecnie na emeryturze. Był zatrudniony w okresie od 28 października 1958 r. do 4 marca 1981 r. Odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi w 1978 roku.

Zasłużony pracownik PGKiM —
Franciszek Robak.

Zasłużony pracownik PGKiM —
Mieczysław Kusa

Anna Prorok

Jest zatrudniona od 17 października 1955 roku, obecnie jako malarz-tapicer w ZZMiPU. Odznaczona Brązowym Krzyżem Zasługi w 1977 roku i Złotym Krzyżem Zasługi w 1986 roku.

Anna Tracz

Była zatrudniona w okresie 16 czerwiec 1955—31 października 1981 r. Obecnie przebywa na emeryturze. Wyróżniona odznaką: „Zasłużony Pracownik Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska” oraz Medalem XXX-lecia PRL.

Paweł Kierys

Pracę w przedsiębiorstwie podjął 13 listopada 1956 roku. Za długoletnią, społeczną działalność sportową wyróżniony odznaką: „Za Zasługi w Krzewieniu Kultury Fizycznej” oraz Odznaką „Za Zasługi dla Klubu Polonia Świdnica”, a także „Zasłużony Pracownik Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska”. Obecnie na emeryturze.

Franciszek Podgórski

Pracę w przedsiębiorstwie rozpoczął 1 sierpnia 1956 roku, obecnie jest majstrem w Zakładzie Remontowym. Z osiągnięciami w pracy zawodowej łączy aktywny udział w działalności społecznej w Związku Inwalidów Wojennych i ZBoWiD. Przez kilka lat pełnił funkcję Społecznego Inspektora Pracy. Wielokrotnie wyróżniany przez zakład pracy i jednostki nadrzędne. Odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Zbigniew Babraj

Pionier miasta Świdnicy. Pracę w przedsiębiorstwie podjął 26 września 1945 roku. Od 19 stycznia 1981 roku przebywa na emeryturze. W 1979

Zasłużona pracownica PGKiM —
Anna Prorok.

Wręczenie wyróżnienia, Pawłowi Kierysowi przez dyrektora — mgr St. Andrzejewskiego.

roku odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi, a w 1986 roku uzyskał status Działacza Robotniczego za długoletnią działalność partyjną — początkowo w PPS, a od 1948 roku w PZPR.

Franciszek Szewczyk

Był zatrudniony od 1 czerwca 1955 roku do 31 grudnia 1981 roku. W trakcie pracy zawodowej przez trzy kadencje sprawował funkcję Społecznego Inspektora Pracy. Odznaczony Brązowym Krzyżem Zasługi i wyróżniony Odznaką Związków Zawodowych. Obecnie na emeryturze.

mgr Eugeniusz Mierzwiński

Pracę podjął 2 maja 1960 roku. Obecnie zajmuje stanowisko Kierownika Działu Administracyjno-Gospodarczego. W latach 1972—74 pełnił funkcję I sekretarza POP PZPR. W 1985 roku odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi.

Władysław Misiura

Pracuje w przedsiębiorstwie od 25 stycznia 1957 roku w ZZMiUP. Wyróżniony odznakami: „Przodownik Pracy Socjalistycznej”, „Zasłużony Pracownik Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska”.

Władysława Rak

Zatrudniona od 16 maja 1956 roku w Zakładzie Oczyszczania Miasta. W 1979 roku otrzymała odznakę: „Zasłużony Pracownik Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska”.

Jan Tomczyk

Pracę rozpoczął 2 maja 1960 roku w ADM-ie. Obecnie jest kierownikiem Działu Technicznego. Odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi w 1984 r.

Wręczenie wyróżnienia Franciszkowi Podgórskiemu przez Dyrektora — mgr St. Andrzejewskiego.

Tow. Zbigniew Babraj odbiera wyróżnienie z rąk Prezydenta Miasta Świdnicy — Tow. Wł. Bieniarza.

Stefan Gdesz

Był zatrudniony w okresie 4 września 1950 — 31 grudnia 1981 r. jako kierownik w Zakładzie Oczyszczania Miasta. Wyróżniony odznakami: „Wzorowy Kierownik”, „Zasłużony dla Dolnego Śląska”. Odznaczony Brązowym Krzyżem Zasługi.

Janina Kulaszewska

Pracowała w okresie od 1 maja 1950 roku — 31 lipca 1984 r. Obecnie na emeryturze. W 1975 r. uhonorowana odznaką „Zasłużony Pracownik Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska”.

Jan Kałuża

Zatrudniony w przedsiębiorstwie od 1 marca 1963 roku. Obecnie jest zastępcą kierownika Działu Administracyjno-Gospodarczego. W 1985 roku odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi.

Antoni Marciniak

Pionier miasta Świdnicy. W przedsiębiorstwie pracował w okresie od 20 czerwca 1947 r. do 31 grudnia 1981 r. Obecnie na emeryturze. Wyróżniony odznakami: „Przodownik Pracy Socjalistycznej”, „Zasłużony Pracownik Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska”.

Oprócz wyżej wymienionych jest jeszcze wielu innych, których praca decyduje o powodzeniu przedsiębiorstwa w realizacji zadań statutowych. Im większa będzie ich liczba tym pewniejszy będzie nasz sukces.

O LEPSZE ZASPOKAJANIE POTRZEB SOCJALNYCH ZAŁOGI

Działalność socjalna na rzecz pracowników naszego przedsiębiorstwa jest przedmiotem stałej troski i zainteresowania ze strony Dyrekcji, jak i NSZZ Pracowników PGKiM. Ostatnio także kwestie socjalne omawiane były w toku dyskusji na zebraniach Rady Pracowniczej i POP PZPR. Kluczowym zagadnieniem w obecnej sytuacji jest unormowanie i wytyczenie kierunków działania w zakresie gospodarowania ośrodkami wczasowymi. I tak mamy obecnie:

- Ośrodek Wczasowy w Sianożętach o 62 miejscach,
- Ośrodek Wczasowy w Pustkowie o 34 miejscach,
- Dom Wczasowy w Karpaczu o 42 miejscach,
- Ośrodek wypoczynku sobotnio-niedzielnego w Sienawce o 10 miejscach.

Ilość miejsc wczasowych, jakimi dysponujemy w trakcie sezonu, przewyższa liczbę zatrudnionych pracowników. Stąd też, praktycznie każdy ubiegający się pracownik otrzymuje w naszych ośrodkach miejsca wczasowe i dofinansowanie z Zakładowego Funduszu Socjalnego. Wymień ponadto należy wprowadzoną w 1986 r. formę wypoczynku indywidualnego tzw. „wczasy pod gruszą”, które zjednały sobie wielu zwolenników. Forma ta cieszy się aktualnie nadspodziewaną popularnością.

Nie dysponujemy wprawdzie ośrodkiem kolonijnym, jednakże w zamian za sprzedaż miejsc wczasowych oferujemy corocznie pracownikom dla ich dzieci 40 miejsc na koloniach, co w pełni zaspokaja występujące potrzeby.

Szczególne wzięcie mają w naszym przedsiębiorstwie wycieczki na grybobranie. W 1986 r. zorganizowano 9 takich wycieczek, w których wzięło udział 423 pracowników. Jednakże zgłoszeń było o wiele więcej. Tak więc, w bieżącym roku należy dążyć do zorganizowania większej ilości wycieczek, tak aby uwzględnić potrzeby wszystkich zakładów skupionych w przedsiębiorstwie. Możliwe to będzie po zakupieniu nowego autobusu oraz dokonania naprawy aktualnie posiadanego autobusu marki „Berliet”.

Od 1 kwietnia 1986 r. otwarto świetlicę zakładową mieszczącą się przy ul. Lelewela 18. W świetlicy znajduje się stół ping-pongowy, szachy, warcaby, gry świetlicowe. Tak więc urządzenie świetlicy sprzyja miłemu spędzaniu czasu po pracy. Niestety jak dotąd frekwencja w świetlicy nie jest najwyższa, dlatego też oczekujemy na wnioski i postulaty ze strony pracowników dotyczące wykorzystania pomieszczeń świetlicowych.

Trafną okazała się decyzja przejęcia w 1976 roku budynku po przedszkolu dzielnicowym przy ul. H. Sawickiej 32 i zorganizowania tam przedszkola zakładowego. Przeprowadzono wówczas remont kapitalny budynku, łącznie z wymianą stropów, przebudową istniejących pomieszczeń wraz z modernizacją całości. Dzięki tym działaniom możemy dzi-

Uroczyste otwarcie Międzyzakładowej Przychodni Lekarskiej z udziałem przedstawicieli władz miejskich oraz WZGKiM.

siaj pochwalić się dobrze wyposażonym i zadbanym przedszkolem o 62 miejscach, w którym zapewniamy opiekę dla dzieci wszystkich ubiegających się pracowników.

Równie pozytywnie należy ocenić z perspektywy lat utworzenie przy naszym przedsiębiorstwie w 1979 r. Międzyzakładowej Przychodni Lekarskiej przy ul. Równej 9. Pozwoliło to na objęcie całej załogi opieką lekarską i przyczynia się niewątpliwie do poprawy zdrowotności, przy jednoczesnej możliwości sprawowania kontroli absencji chorobowej. Objęcie patronatem tworzonej w tym roku Poradni Rehabilitacyjnej rozszerzy zakres usług leczniczych dla pracowników i miejmy nadzieję, ułatwi dostęp do nich. Zbadać należy organizację przeprowadzania badań okresowych, gdyż w tej dziedzinie spotykamy się zastrzeżeniami pracowników, że ich wykonanie zabiera zbyt dużo czasu.

Dogłębnie musimy zastanowić się w przedsiębiorstwie nad zasadnością dalszego utrzymywania Hotelu Robotniczego przy ul. Garbarskiej 23.

Budynek ten został przejęty w 1971 r. z lokatorami, których dzisiaj zamieszkuje tam 13-tu, a pokoje przez nich zajmowane zostały wyodrębnione i funkcjonują jako samodzielne lokale mieszkalne (pomieszczenia zastępcze). Wydaje się, że koszty ponoszone z tytułu prowadzenia hotelu (2.939.737 zł w 1986 r.) są niewspółmierne do osiąganych korzyści, polegających jedynie na możliwości czasowego zakwaterowania pracowników zwierzbowanych do pracy w przedsiębiorstwie.

Z dniem 1 stycznia 1987 r. weszła w życie ustawa o Zakładowym Funduszu Socjalnym i Mieszkaniowym. Stworzyła ona o wiele większe od dotychczasowych możliwości kumulowania środków finansowych na rzecz emerytów i rencistów byłych pracowników przedsiębiorstwa. I tak w roku bieżącym na pomoc dla nich przeznaczyliśmy ponad 500 tys. zł, tj. pięciokrotnie więcej niż w roku ubiegłym. Umożliwia to niesienie pomocy dla rzeszy ponad 400 emerytów i rencistów w dużo szerszym zakresie.

Na dzisiejszy stan bazy socjalnej przedsiębiorstwa wpłynęły wieloletnie działania.

W latach 60-tych pracownicy korzystali z wypoczynku letniego w formie wczasów w domkach kempingowych w Łebie. W 1970 roku powołana została sekcja socjalno-bytowa, której zadaniem było organizowanie wypoczynku załogi. Wówczas to także dom wczasowy „Świdniczanka” przekształcony zostaje w ośrodek o całorocznej działalności. Natomiast domki kempingowe z Łeby przeniesiono na wydzierżawiony teren do Sianozęt.

W 1973 roku zorganizowano po raz pierwszy w historii przedsiębiorstwa wymianę wczasów z zagranicą. I tak z 14-dniowych wczasów

Dom Wczasowy „Świdniczanka” w Karpaczu.

w Bułgarii i Rumunii skorzystało 58 pracowników. Należy podkreślić, że duże zasługi w działaniach na rzecz zaspokojenia potrzeb socjalnych odniosła organizacja związkowa. Pod koniec lat 50-tych i z początkiem lat 60-tych była ona kierowana przez Mieczysława Kuse, a następnie Józefa Grochowskiego. W 1969 roku stanowisko przewodniczącego Związków Zawodowych objął Jan Kałuża, który piastował tę funkcję do 1980 r., z tym, że od 1978 r. sprawował ją łącznie z Romanem Sposobem. Na początku lat 80-tych funkcję przewodniczącego Związków Zawodowych pełnili kolejno: Marian Błądek, Piotr Silko i Jan Mytych aż do rozwiązania ogólnokrajowej organizacji związkowej „Solidarność”. W 1983 roku związki zawodowe wznowiły działalność jako NSZZ Pracowników PGKiM i w chwili obecnej możemy śmiało stwierdzić, że zdobyły sobie zaufanie i prawo podejmowania decyzji w imieniu załogi.

Aktualnie w działaniach socjalnych rysują się nowe możliwości zagospodarowania istniejącej bazy socjalnej, jej modernizacji, a także wznowienia wymiany czasowej z zagranicą. Optymalne rozwiązanie wyżej poruszanych kwestii zależy od nas.

Przy okazji 40-lecia przedsiębiorstwa możemy życzyć sobie wzajemnie wzbogacenia już osiągniętego dorobku w dziedzinie świadczeń socjalnych i rozszerzenia działalności tak, aby każdy pracownik mógł z nich korzystać.

KRONIKA

1945 r.

— Po wyzwoleniu i objęciu administracji w Świdnicy przez władze polskie powstał Urząd Likwidacyjny z siedzibą przy Pl. Grunwaldzkim Nr 3.

1946 r.

— Powołano do życia Zarząd Nieruchomości Miejskiej, który przejmując administrację nad budynkami od Urzędu Likwidacyjnego. Siedziba Zarządu mieści się w Rynku Nr 4.

— 12 grudnia 1946 r. Miejska Rada Narodowa w Świdnicy uchwaliła statut Zarządu.

1947 r.

— Świdnica zostaje podzielona na 24 rejonów administracyjnych.

— 1 lipca 1947 r. ze struktury organizacyjnej Zarządu Nieruchomości Miejskich wydzielono Zakład Oczyszczania Miasta.

1948 r.

— Połączenie Zarządu Nieruchomości Miejskich z Zarządem Użyteczności Publicznej. Siedziba nowego przedsiębiorstwa mieści się przy ul. Świerczewskiego 16-18.

— Od 1 marca 1948 r. przeorganizowano dotychczasowe 24 rejonów na 13 rejonów administracyjnych.

1949 r.

— 16 lutego 1949 r. ponowne restytuowanie Zarządu Nieruchomości Miejskich, gdyż połączenie z Zarządem Użyteczności Publicznej nie zdało egzaminu.

— Od 1 stycznia 1949 r. podzielenie miasta w ramach Zarządu Nieruchomości Miejskich na 10 rejonów.

1950 r.

— Ponowny podział administracyjny Świdnicy, tym razem na 19 rejonów.

— Przejęcie części agend Zarządu Nieruchomości Miejskich przez Wydział Gospodarki Lokalowej i Mieszkaniowej Prezydium Miejskiej Rady Narodowej.

1951 r.

— Powstanie Miejskiego Zarządu Budynków Mieszkalnych.

— Wprowadzenie nowego systemu wymiaru czynszu opartego na stawkach od metra kwadratowego zamiast dotychczasowego opartego o stawki za 1 zajmowaną izbę.

1954 r.

— Na terenie miasta rozpoczynają działalność 32 Komitety Blokowe, które nawiązują współpracę z administracjami budynków mieszkalnych.

— Powstanie Zakładu Remontowego w ramach Miejskiego Zarządu Budynków Mieszkalnych.

1955 r.

— Wprowadzenie współzawodnictwa pracy, w którym udział brali konserwatorzy, dozorca, administratorzy.

1956 r.

— Podział miasta na 21 rejonów administracyjnych.

1957 r.

— W ramach Miejskiego Zarządu Budynków Mieszkalnych zreorganizowano ponownie podział administracyjny miasta. Powstało 14 rejonów obsługiwanych przez ADM-y pozostające na wewnętrznym rozrachunku gospodarczym.

— Zostaje utworzony pion techniczny i stanowisko z-cy dyr. d.s. technicznych.

1965 r.

— Włączenie do Miejskiego Zarządu Budynków Mieszkalnych Komórki Ciepłej.

— Utworzenie Działu Dokumentacji i Nadzoru.

1967 r.

— Utworzenie pionu ekonomicznego i powołanie z-cy dyrektora d.s. ekonomicznych.

1970 r.

— Powstaje w przedsiębiorstwie sekcja socjalno-gospodarcza.

— Uruchomiono całoroczną działalność domuczasowego „Świdniczanka” w Kar-paczu.

— Zagospodarowano na Hotel Robotniczy budynek przy ul. Garbarskiej 23.

1975 r.

— W miejsce Miejskiego Zarządu Budynków Mieszkalnych zostaje powołane Świd-nickie Przedsiębiorstwo Gospodarki Mieszkaniowej z siedzibą przy ul. Łukasień-skiego 7.

— Przedsiębiorstwo obejmuje swoją działalnością teren Świebodzie, Strzegomia, Jaworzyny Śl., Zarowa.

— W czynnie społecznym wybudowano dwa domki kampingowe w Sieniawce prze-znaczone na wypoczynek sobotnio-niedzielny.

— Powołanie do działania Świdnickiego Przedsiębiorstwa Gospodarki Komunalnej, w skład którego weszło 8 zakładów i 4 oddziały.

1976 r.

— Przejęcie i wyremontowanie budynku po przedszkolu dzielnicowym przy ulicy H. Sawickiej i zorganizowanie tam przedszkola zakładowego.

1978 r.

— Połączenie Świdnickiego Przedsiębiorstwa Gospodarki Komunalnej oraz Świdnic-kiego Przedsiębiorstwa Gospodarki Mieszkaniowej i powołanie Przedsiębiorstwa Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej.

1983 r.

— Zostaje utworzony Komitet Założycielski NSZZ Pracowników Przedsiębiorstwa Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w dniu 2 stycznia 1983 roku.

— 19 lutego 1983 r. reaktywowanie działalności Rady Pracowniczej.

— 28 kwietnia 1983 r. zarejestrowano w sądzie NSZZ Pracowników PGKiM.

1985 r.

— Wprowadzenie z dniem 1985-10-01 Zakładowego Systemu Wynagradzania.

— Zakończono strukturalnie na obszarze przedsiębiorstwa komunalnego i mieszkaniowego w Świdnicy oddaje chronologicznie poniższe zestawienie:

I Gospodarka Mieszkaniowa

1. Rok 1945 — Urząd Likwidacyjny.

2. Lata 1946—1951 — Zarząd Nieruchomości Miejskich.

3. Lata 1951—1975 — Miejski Zarząd Budynków Mieszkalnych.

4. Lata 1975—1977 — Świdnickie Przedsiębiorstwo Gospodarki Mieszkaniowej.

II Gospodarka Komunalna

1. Lata 1945—1948 — Centralny Zarząd Nieruchomości Miejskich.

2. Lata 1946—1950 — Miejski Zarząd Użyteczności Publicznej.

3. Lata 1951—1958 — Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej.

4. Lata 1958—1975 — Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej Nr 1 i Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej Nr 2.

5. Lata 1975—1977 — Świdnickie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej.

Od 1978 roku powstaje Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej z połączenie SPGM i SPGK.

PRACOWNICY ODZNACZENI I WYRÓŻNIENI

1. KRZYŻ OFICERSKI ORDERU ODRODZENIA POLSKI

— otrzymał 1 pracownik

2. KRZYŻ KAWALERSKI ORDERU ODRODZENIA POLSKI

— otrzymało 4 pracowników

3. ZŁOTY KRZYŻ ZASŁUGI

— otrzymało 5 pracowników

4. SREBRNY KRZYŻ ZASŁUGI

— otrzymało 12 pracowników

5. BRĄZOWY KRZYŻ ZASŁUGO

— otrzymało 10 pracowników

6. MEDAL 40 LECIA PRL

— otrzymało 18 pracowników

7. ZASŁUŻONY PRACOWNIK GOSPODARKI TERENOWEJ I OCHRONY ŚRODOWISKA

— otrzymało 58 pracowników

8. ZASŁUŻONY PRACOWNIK GOSPODARKI PRZESTRZENNEJ I KOMUNALNEJ

— otrzymało 4 pracowników

9. ZASŁUŻONY DLA DOLNEGO ŚLĄSKA

— otrzymało 6 pracowników

10. ZASŁUŻONY DLA WOJEWÓDZTWA WAŁBRZYSKIEGO

— otrzymało 5 pracowników

11. ZASŁUŻONY DLA MIASTA ŚWIDNICY

— otrzymało 20 pracowników